

ми Петъръ бѣ убитъ и Караджата раненъ и уловенъ живъ. Него доведоха въ Русе съ още нѣколко момчета отъ четата по рано отъ Караджата и ги обѣсиха прѣди него. Петра обѣсиха съ Буздугански (русенецъ) при крайненскитѣ гробища, сега касапитѣ и училището Ангелъ Хаджиоглу, гдѣто по послѣ обѣсиха и Караджата. Петра обѣсиха пърги и единственъ съ униформа. И до сега е прѣдъ очитѣ ми въ сива куртка бѣли беневреци съ зелени ширити, съ бѣли навои съ черни върви и високъ ромжнски калпакъ, той бѣше младъ хубавецъ срѣденъ ржстъ, смѣлъ вървежъ. Щомъ му тутиха столчето, той рипна смѣло отгоре му, ритна го и съ пълна вѣра, че умира